

■ Fenomenul Kitsch

cultură

■ Sub zodia lui Caragiale

■ Cristale

Divertisment

■ Hitler și Ceaușescu

s-au născut noaptea

■ S-au împrăștiat ca potirnichile

■ Rebus ■ Zodiac

■ Mare scandal la clubul Jiul

sport

■ Fotbalistul cu proteze

■ Herr Timofte

SUPLIMENT AL ZIARULUI "ZORI NOI"

RÉLACHE

ANUL UNU
Nr. 8
Preț - 3 LEI

APARE
SĂPTĂMÎNAL

REȚETA SĂPTĂMÎNII

Cum putem construi socialismul

La prima vedere, totul e simplu. Unii spun că încă sîntem în socialism, alții că nu ne-am îndepărtat prea mult. Optimistii, paradoxal, se vor îndoi de asta, afirmînd că ar fi nevoie de o întoarcere de 180 de grade. Cert este că drumul pînă în socialism nu e foarte lung. Există multe strategii, variante și rețete, nu doar una singură, ca înainte. E democrație. De exemplu, este nevoie ca mai întîi să continue întîrzierea Parlamentului în a defini o legislație fermă și omogenă, să continue lipsa unor legi fundamentale, vitale pentru economia noastră. Privatizarea să se materializeze doar în baruri, restaurante, conșinații, agenții de turism. Munca în economie să se desfășoare în același ritm, productivitatea să scadă, iar salariile să crească. Să se continue iraționala liberalizare zisă popular „scumpire”, pînă vom reuși să nu mai putem cumpăra nimic dintr-un singur salariu. Guvernul să manifeste aceeași lipsă de fermitate și inițiativă politică, dublată de o sporită atenție la imaginea României în lume. FSN-ul să continue a fi un partid fantomă, fără identitate și program politic, iar opoziția să se manifeste tot altul de inconsistent, distructiv și fără alternative politice. Opoziția e bine să încerce răsturnarea guvernului de la București prin alianțe în capitale europene: Budapesta, Bruxelles, Paris, Londra etc.

În cadrul amestecului obținut, să continue luptele pentru scaun, lupte în care fiecare vine înzestrat doar cu șezutul dat de natură, nu și cu gândirea necesară rolului și statutului social respectiv. Inteligența noastră tehnică să se apuce de următoarele activități mult mai rentabile: să plece din țară pentru a cîștiga în altă parte dolari pentru orice muncă; să deschidă baruri sau conșinații; să intre în sectorul cultural, unde pot edita ziare sau cărți. Le-a venit și lor rîndul să pună umărul la căruța culturii. Cei care au lucrat în cultură pînă în decembrie 1989 sînt compromiși. Să moargă la mină sau la Paris.

Amestecul se fierbe la temperatura nemulțumirii generale obținute. Dacă adăugăm o salată de verdețuri din ograda PSM ului atunci nostalgia și regretul după odiosoși va avea efect maxim. Vom putea observa atunci că socialismul care nu s-a prins (de noi) timp de o jumătate de secol se poate prinde fără frica de a se tăia, agîtînd continuu.

Socialismul, etapa pregătitoare a comunismului deplin este gata atunci cînd, într-un consens perfect, fesenistii și opoziția se vor îmbrățișa în piețe și vor scanda ultima cucerire a propagandei: „Ceaușescu să ne ierți! În decembrie-am fost beți!”

Întreaga compoziție se va consuma rece, ajutată de convingerea fermă că mămăliga caldă este preferabilă tortului rece.

Vasile Sebastian DINCU

*Vînturi, vînturi pline de zăpadă
Spulberați-mi viața ce s-a dus
Oreau să fiu copil fără tăgadă
Sau o floare cu privirea-n sus.*

SERGHEI ESENIN

— Povestea asta nu mai putea ține mult timp. Așa că patru dintre voi trebuie să-și caute alt loc de muncă !!!
Desen de Vali LOCOTA

FENOMENUL KITSCH

Kitschul este una din maladiile spirituale contemporane. Este arta-surogat, falsa frumusețe. Il întâlnim peste tot: în piețe, pe stradă, în instituții, dar mai ales în casele noastre, acolo unde fiecare caută să-și creeze un mediu cald, frumos și reprezentativ pentru sinele său. În esență, se consideră că el este reprezentativ pentru omul-kitsch, omul caracterizat de atitudinea kitsch. Este în general omul modei trecătoare, snobul, cel care mimează sentimente și emoții de împrumut, cel care trăiește extenuantă frumuseții unei creații artistice fără mesaj, kitschul este forma superioară a uritului estetic, dar el își datorează priza la public tocmai pentru că este frumos, în sensul comun al termenului. El este frumusețea artificială, floarea de plastic a artei. Atât de contestată idee după care arta adevărată este creată și receptată doar de elite, sună antidemocratic, dar conține în sine un adevăr incontestabil. Ca argument există constatarea după care gustul pentru kitsch e universal, alterând toate categoriile de populație, toate mediile sociale și profesionale. Gravitatea lui provine din faptul că, în țara noastră, este puternic afectată arta populară, cea care timp de secole a fost un creuzet născător de valoare artistică adevărată. Și aici gustul pentru kitsch al semi-orășanului plimbăreț prin piețele agroalimentare a produs o ofertă de artă populară kitsch, care a alterat și gustul țărănilor. Culorile stridente și desenul nestilizat s-au generalizat pe scoarțele țărănești sau pe costumele populare. Echilibrul coloristic

tradițional a fost înlocuit de paleta vulgară a stridentelor coloristice. Cîntecul popular autentic a pierdut teren în fața folclorului de mahala, a cîntecului țigănesc. Așa-zisa „muzică bănețeană” ne violentează auzul nu numai în piețele orașelor, dar și în satele noastre, în care au pătruns masiv, casetofoanele. Un studiu sociologic riguros ar putea demonstra că navetiștii au fost principalii purtători ai kitschului, iar migrația sezonieră fenomenul care a facilitat puternic răspîndirea în toate zonele țării. Să-și fi pierdut țărănul român simțul estetic?

Kitschul are o fizionomie proprie, s-a individualizat într-atît încît apar interdependențe între genurile artistice poluate. Ilustrativ este un fragment dintr-un cîntec, în care e prezentă una din capodoperele kitschului din arta plastică, întâlnită în multe din casele noastre: „Am acasă o carpetă/O carpetă pe perete,/Cu răpirea din Serai/Dar tu, hoțule, nu ai”.

Răspîndirea puternică a acestei maladii estetice se face și la nivel industrializat prin artizanat, așa-zisa artă populară. Toată industria souvenir-urilor, datorată exploziei turistice contemporane, face un deserviciu fantastic cultivării gustului estetic. Ingrijorător este faptul că lupta împotriva kitsch-ului beneficiază doar de imperative generale de genul, ridicarea nivelului de cultură sau educarea gusturilor estetice. Măsurile practice au însă puțină eficiență, mai ales în condițiile exploziei democratice a mass-mediei.

Vasile Sebastian DÎNCU

SUB ZODIA LUI CARAGIALE

„...VAZ MONSTRUOS”

Nimeni în literatură sau estetică n-a reușit mai bine decît Caragiale să surprindă atitudinea kitsch. Monstruo — pe care l-a văzut nenea Iancu este tocmai kitschul. Simțirea sa a fost într-o permanentă luptă cu inautenticul, cu falsul atitudinal sau cu ridicolul depășirii măsurii ori grandilocvența ce înfrumusețează prostia. Strălucitorul Mitică este exponentul tipic al omului kitsch. Este zîmbetul fotografic aplicat pe o față inexpressivă. „Moftul” este gestul gratuit, fără semnificație și motivație interioară. Moftul e emblema prostiei. De aceea comicul lui Caragiale e grotesc, de aceea filmul lui Pintilie n-a produs hohote de rîs, ci îngîndurare. E greu să alegi din opera lui Nenea Iancu

fragmente pentru a ilustra aceste idei, pentru că întreaga lui operă este ilustrată pentru aceasta. Poetul caragealian scrie: „E dat poetului în viață să vaz-o dată steaua lui:/ Pe-a mea eu am văzut-o-n fine și mulțumesc norocului./ Ea mi-a scripit atît de vie și-atît de mult m-a minunat./ Că pot să merg de-acuma singur căci drumu-ntreg mi-e luminat./ Nu voi, nu pot să-ți zio adio, m-aș rătăci din calea mea.../Tu luminezi întreaga-mi viață: la revedere scumpa mea”. După recitare damele sar în sus extaziate, îl alintă, îi aprind țigareta și exclamă: charmant! charmant!! charmant!!

Noi nu mai avem ce spune. Nenea Iancu a spus totul despre kitsch.

V. S. DÎNCU

Hai, kitsch, kitsch și iar kitsch, kitsch, mari sintem și cit de mici...

Foto: Sorin OPREA

ZACUSCA CU PENE DE PAPAGAL

Privind mai mult, cazi în extaz,
iar prostii mor toți de neaz !
Un roșu asfințit de soare,
un cerb care se pierde-n zare,
mesteceni albi stau risipiți,
pe-un cîmp de maci, toți înfloriți
Sub ramurile unui'nalt copac
cinci lebede plutesc pe lac,
iar în oglinda sa de fier
se oglindește un castel
și-un prinț călare pe un cal,
înfruntă demn al nouălea val !
O barcă mai plutește lin,
la rame trage-un blond divin,
ce poartă strîns-o mandolină,
chiar serenada-i e divină,
căci însăși luna de pe cer
s-a coborît pe lac cu el.
Printre panselle și urzici

mai poți vedea cîtiva pitici,
zîbind șireți pe sub mustață,
roșii la fes, roșii la față.
Cu ei, cuminți, stau tot aici
întinse lenez trei pisici,
și-un coș cu flori de liliac
stă rezemat de un copac.
În primul plan, pe mal de riu,
cu decolteul plîn-n brîu,
stă o țigancă despletită
și-n ochii ei citești Ispită.
În dreapta mai zărești un cort,
o vila șatrei cu confort,
în usa lui, pus cu temei,
un foc ce-aruncă-n sus scîntei.
Și-n dreapta jos, chiar pe tablou
Stă semnătura unui bou !

Rafael GANGU

ULTIMA ORĂ

Kitschul este frumosul de piață. L-am cîntat în piața din Petroșani, vineri, 7 decembrie. Casetele cu muzică zisă „bănățeană” sau țigănească erau prezente masiv, inclusiv prin decibelii ce gîdilau plăcut cele mai multe urechi prezente. O casetă se vinde la 250 lei bucata. Artizanatul era prezent și el din belșug. Pen-

tru informarea dumneavoastră, prețurile liberalizate (pe care nu le-am negociat, de frică să nu primim ceva cadou din partea firmei) sînt următoarele :

- statuete „Stan și Bran” — 120 lei
- statueta „Dansatoare” — 50 lei
- statueta (mică) „Dansatoare” — 10 lei

Teftin ca braga, dar și mai ieftin ca valoare estetică. (V.S. DÎNCU)

VALERIU BUTULESCU

CRISTALE

(174)

■ Ziditorul Voronețului nu și-a făcut aripi de șindrilă. El a coborît scările și istoria i-a uitat numele.

■ Fii imparțial și balanța se va inclina de partea ta.

■ O oaie nu va înțelege nicio dată de ce trebuie sărbătorită învierea cu carne de miel.

■ Corrida. Înainte de a fi prefăcut în biftec, taurul trebuie înjosit public.

■ Și cartofii din pivniță simt primăvara.

■ Zilnic călcăm în picioare pămîntul care ne hrănește.

■ Ce idee. Să-mi înmorminez gîndurile în capete străine.

■ A aflat că hainele negre o prind bine. De-atunci se tot roagă să-i moară cite o rudă.

■ Nu voi crede în al doilea Soare pînă nu voi vedea umbra primului.

■ Crucea s-a transformat în stea în urma perfecționării tehnicii de crucificare.

■ Subliniem cuvintele gata să cadă.

■ Sudoarea unora se compune cu nepăsarea altora. Așa se naște efortul comun.

■ Nevoia naturală de continuitate a dat partum florilor și frumusețea femeilor.

■ Din fericire încălcăm geometria. Sintem egali, fără să fim asemenea.

■ Orice rufă la uscat crede că se luptă cu vîntul.

■ După un timp începem să facem confuzie între ce nu a fost și ceea ce putea să fie.

■ Cînd alții se afundă și se pare că te înalță.

■ Libertatea tigrlui se leagă indestructibil de dreptul de a sîfșia.

■ Cărțile prea voluminoase inspiră respect, dar adeseori rămîn necitite.

■ Curios. Primii oameni au fost numiți primitivi, în loc să fie numiți primari.

■ Era atît de mic încît trebuia să stau în genunchi în fața lui.

■ Cînd s-a rupt firul, marioneta a căzut grămadă. A fost primul ei gest independent.

■ Dulce mai e povara cadourilor.

SPORT SPORT SPORT SPORT SPORT SPORT

MARE SCANDAL LA ECHIPA „JIUL“

Nici nu ne mai miră nimic din cele ce se întâmplă cu dragii noștri fotbaliști de la Jiul. Ne-am obișnuit, de ani de zile, ca toate să fie la cheremul lor. Dacă au vrut lapte de pasăre, am obligat păsările să dea lapte. Dacă li s-a stricat broasca ușii (fiindcă i-au dat un șut prea tare — miinile fiind ocupate de produse dactice) am trimis repede un lăcătuș să nu supărăm „valorile”. Și, uite-așa, le-am dat de toate, de la scobitoare la bombă atomică. Și ei ne-au dat ceva: dureri de cap și flituri, făcându-ne bezele din luxosoasele lor mașini ciștigate prin trudă pe frontul cărbunelui...

Ce-au mai făcut bebelușii de fotbaliști, în afară de faptul că au luat numai de la 4 goluri în sus, având cea mai slabă apărare din amărâtlul nostru campionat? Dacă tot e democrație și toate se fac cu „Sus!” și „os!” au făcut și ei o răzmeriță. Dovedind că avem o impresie falsă asupra capacității lor intelectuale, când de fapt ei sînt alfabetizați gata, au scris

o petiție pe care au semnat-o toți cu pixul (nici unul cu deșutul). Prin această petiție cereau, nici mai mult nici mai puțin, decît să fie dat afară antrenorul Libardi. Motivele — puerile.

re-l încheiem în zona retrogradării, vine domnul Varga și pune o întregă echipă pe butuci! Așa vrea el! Bravo dom'le, hai să ne batem joc de 70 de ani de fotbal în Valea Jiului, fiindcă

Principalul motiv l-am aflat și noi. Animatorul acestei răzmerițe nu este altul decît nărăvașul fotbalist Varga. Fiind suspendat timp de 4 etape de federație, domnul Ioanci Varga n-a binevoit, timp de peste 20 de zile, să participe decît la un singur antrenament. Renunțînd la serviciile sale, antrenorul Libardi și-a bătut cuie-n talpă.

Deci, acum, cu o etapă înaintea finalului de tur, tur pe ca-

toți țîngălăii noștri de fotbaliate i s-au alăturat băiatului ăstuia care se dă mare seculă și vor ei să distrugă tot. Păi dacă sînt așa uniți, de ce n-au făcut nici o scofală acolo în teren, pe arătură, cum se zice? O adunătură de șmecherași care ciștigă peste 15000 lei pe lună (fiind angajați și la mină, pe unde nu prea se duc fiindcă n-are ferestre, orgă de lumină, video și bere la badoagă), acești „na-ți-o ție,

dă-mi-o mie”, jucători de trei lulele, trei surcele, care dau cu stîngu-n dreptul contestă meritele unui Petre Libardi, care a făcut ceva pentru clubul mine-rilor, pentru fotbalul din Valea Jiului. Cine sînteți voi, măi pezevenghilor, care țineți de posturi în echipă ca inecatul de scindură și de-aia nu acceptați tineri din Valea Jiului să vină la club?

La clubul Jiul nu mai gîndește nimeni cu capul. Domnule Drăgoescu, dumneata ai fost tare în picioare și nu te știm deloc tare de cap. Cheamă dom'le primăria, cheamă poliția, cheamă R.A.H.-ul, cheamă sindicatetele, cheamă pe domnul Iliescu, pe Bush sau pe Hussein și puneți lucrurile la punct. Hotărîți-vă: mai trebuie sau nu mai trebuie echipa asta? Iar dacă mai trebuie, puneți vergeaua pe Varga și pe ceilalți să joace fotbal. Iar dacă nu, să se ducă să vîndă semințe, ciungam, țigări „Carpați f.f.”. Că și-așa, marea majoritate, altceva nu știu să facă...

Mircea BUJORESCU

Avem și noi nemții noștri. Unul este Timofte, fotbalistul, care și-a descoperit rude în neamul Guldenburg, după opinia sa înrîndindu-se cu ceva oarece nemți. Că vrea să plece în Germania, treaba lui. Auf wiedersehen! Singurul ideal al fotbaliștilor ăsta e: Das Geld (Asta înseamnă bani, Daniel!). Problema e alta.

HERR TIMOFTE

Intr-un act oficial, datat 19 iunie 1986, încheiat între clubul Dinamo (prin Vasile Ianul) și Jiul (C. Cătuț) scrie clar: „Ambele cluburi se angajează să nu transfere pe jucătorul Timofte la alte cluburi, decît la clubul de la care a venit”. Păi, cum vine asta! De ce clubul Dinamo negociază milioanele pentru Herr Timofte al nostru? Măi domnilor polițiști de la clubul Dinamo, vă dăm pe mîna mamei... Roba! Sau vreți să vă pape... Ursu?

Cît despre Herr Timofte, să-i dea Dumnezeu sănătate și să-și aducă aminte de Heimat (asta înseamnă loc de bătănie, Daniel, dragă!).

Bujor MIRCESCU

Fotbalistul cu picioare de plastic

În marea dramă a vieții pasiunile înving nenorocirile. Ce ia natura și soarta, pune la loc omul. Cu mintea dar mai ales cu inima. O viață era predestinată performanței. O clipă fatală o aruncă dincolo de... incredibil. Și totuși... Și totuși Richard Belanger 18 ani, 1,86 metri, 99 kilograme învinge. O joacă cu copiii din cartier îl face să ajungă sub roțile unui tren, făcîndu-l invalid pentru tot restul vieții. Un picior este retezat de la genunchi, celălalt de la gleznă. Adio fotbal american, adio vise, adio dragoste. Pe masa de operație autorul protezelor îi șoptește „Intr-o zi vei intra din nou pe teren”. Nici un zîmbet al celui fără speranță. Și totuși... Protezele din fibră de sticlă și plastic sînt cele mai perfecționate și Ricky se acomodează, se reabilitează și se pregătește. La patru ani după

amputarea ambelor picioare, printr-o muncă și o voință ce depășesc granițele imposibilului, revine în teren și este titular în echipa unui liceu din Nashua. Operatorii și camerele de televiziune, întreaga Americă, sînt cu ochii pe numărul 79, care în meciul împotriva lui Portsmouth joacă de-a dreptul fenomenal. Ricky a devenit o celebritate. Când s-a prezentat la antrenorul panterelor din Nashua, el a ascuns adevărul și drama. Pus la probă a fost inclus în lot. „Da, dar eu n-am picioare”, i-a spus atunci Ricky. „Nu-i nimic, ai inimă și curaj și e deajuns”. Ajuns titular, postul lui nu e amenințat. Cine mai are calitățile lui excepționale și voința lui fenomenală? Acest post va rămîne, ca și legenda lui Ricky, în istorie. Ca un mare record al omenirii.

Dorel NEAMȚU

Viață de fotbalist.
Desen de Vali LOCOTA

DE LA CURTEA REGELUI FOTBAL

• Comisia UEFA nu iartă. În ochii comisiei de disciplină a forului european nu există nume, echipe, cluburi care ar putea fi judecate cu o anumită clemență. Aici totul este să nu ajungi pe culoarele ei și în sala de judecată. Odată intrat pe rol dosarul își are o singură rezolvare — pedepsirea fără menajamente. Marele Marco Van Basten a fost sancționat recent cu patru etape de suspendare, iar eforturile clubului de a cere clemență au fost respinse.

• Incercare reușită. Lumea fotbalului este plină de surprize și corupție. De la afacerile pronostice, pînă la cumpărarea și mituirea arbitrilor nu e decît un pas. În Portugalia un bine-cunoscut arbitru, Francesco Silva, purtător al emisionului FIFA din 1986, a pățit-o. Contactat de președintele echipei gazdă, înainte de meci el primește cadoul, 15000 de dolari, după care ce puțin timp înainte de a fluiera începutul partidei este semnalizat în ofsaid de președintele

comisei de arbitri. În fața evidenței urmează „pronunțarea”.

• Celebrul portar englez Shilton, cel tare ca o stîncă și inteligent ca un bătrîn va pune în curînd mînușile în cui. După o altă celebritate engleză Margaret Thatcher, iată că o altă celebritate se retrage. Evenimentul are loc la 18 decembrie a.e. cînd o selecționată mondială condusă de Beckenbauer va înfrîna pe cea engleză, în care desigur căpitan va fi pentru ultima oară marele portar, ce a făcut glorie în poarta naționalei engleze. Și meciul va fi desigur greu, dar rezultatul egal.

• Cu ocazia desfășurării Coppei del Mondo toate sufletele tari au fost miute de regele fotbal. Analizînd cererile insistente ale celor din închisoarea San Vitore, conducerea închisorii a asigurat celor dinăuntru vizionarea meciurilor la fară punîndu-le la dispoziție nu mai puțin de 310 televizoare, dar numai alb-negru și un ecran mare, pentru gardieni. Nu au semnalat incidente.

• Numai talentul nu ajunge. Pentru a rămîne acolo sus unde te-ai urcat și publicul te vrea să rămîi veșnic, trebuie să muncești de două ori mai mult. Si uneori cu alte tehnici. Diego Maradona în afara programului său de antrenament mai face exerciții de yoga, de arte marțiale și cursuri de psihologie. Numai așa se pot cîștiga calități, deprinderi și avantaje peste coechipieri.

• Mari supărări. Aproape unică rămîne în istoria fotbalului hotărîrea Federației etiopiene de fotbal. Pierderea unei partide de fotbal a adus atîta supărare încît i s-a permis de guvern să ia o hotărîre fără precedent. Jucînd în cadrul Cupei Africii, acum, în primul tur cu puternica echipă a Tunisiei și pierzînd meciul cu 2-0, federația a hotărît dizolvarea echipei naționale, destituirea antrenorilor și formarea altei echipe capabilă să dea rezultate și să nu mai compromită sportul. Noi ne am reabilitat. 6-0 cu San Marino.

Dorel NEAMȚU

Hitler și Ceaușescu s-au născut noaptea

E omenșele să te-ntrabi; cum să fac să fiu fericit? Existența fiecărui individ uman poartă pecetea conjuncturii constelațiilor în momentul nașterii sale. Trăsăturile fundamentale ale fiecărui semn zodiacal vor fi cu atît mai pronunțate cu cît nașterea s-a săvîrșit mai aproape de răsăritul Soarelui. Adevăratul destin și adevărata fire vor reieși însă numai dintr-un horoscop cu nume alcătuit, căci personalitatea omului este, pe lîngă ceea ce a moștenit ereditar, suma și nor influențe. Una dintre acestea, care nu poate fi ignorată în calculul san-elor de reușită în viață, este caracteristica orei în care omul, odată cu primul țipăt, a intrat în lumea oamenilor. A fost zi, a

fost noaptea? Oricine va căuta să se abată de la această linie primară a destinului va suferi căderi sociale. Ele vor marca mai ales pe conducătorii de mulțimi născuți noaptea, care de cele mai multe ori vor deveni tirani și cărora le va surdeza catastrofa. Robespierre, Tamerlan, Hitler. Ceaușescu s-au născut noaptea. Cei mai mari stăpînitari ai lumii s-au născut la amiază. Începînd din numărul următor al suplimentului vom publica, sub titlul „Ce oră anume orientează destinul”, un îndreptar practic privind alcătuirea unui horoscop de uz personal. În sfîșit spațiul tipografic este limitat, cei bare doresc amănunțe suplimentare sînt rugați să ne scrie la redacție.

NICOLAE E MORT. TRĂIASCĂ MOȘ NICOLAE!

S-au imprăștiat ca potîrnichile

Era joi și era noapte. La I. M. Aninoasa, schimbul IV hotărăște, de comun acord cu sindicatul liber, să nu intre în mină pînă cînd nu se clarifică situația în legătură cu cel de-al 13-lea salariu. E drept, era miezul nopții, ora stafiilor și Sfînta Varvara încă nu luase în stăpînire, cu drepturi depline, raiul subpămîntean. Așa se explică de ce un duh rău a putut arunca mărul discordiei între ortacii chemați să-și facă datoria și conducere, tocmai la acea oră. Din piepturile tuturor a răsunat la unison, ca la cînaclul „Flacăra”, apăsată, pisată și bisată, o parodie la celebra lozincă, lansată în orașul martir și întreținută sub spuză, arzînd mocsit, pînă în zilele noastre: „Banii noștri unde sînt?” ș.a.m.d., ș.a.m.d.

Bănuind că vor urma dezvăluiri senzaționale, care nu figurau în programul manifestării de la acea oră, duhul întinericului a luat legătura cu centrul, a raportat situația și a primit dispoziții de retragere. Își îndeplinesc misiunea. De aici încolo, ce va urma e treaba oamenilor, care, uneori, se descurcă mai abilitat ca Ueigă-I toaca, căruia-i punem în cîrcă toate relele...

Trecuseră minute bune de la declanșarea răzmeriței, dar tensiunea se menținea încă la cote ridicare. Nimănu-i trecea prin minte să renunțe, nimeni nu înțelegea că vremurile acelea, cînd televiziunea programa la asemenea ore mici dezbaterile ce hotărârau soarta țării, s-au dus. Nu! Să vină directorul și să dea socoteală. Și cum revolta a fost spontană, neexistînd un dirijor unic, au început să se audă și lozinci neaprobate: „Noi muncim, nu gîndim”, „Noi pîndim, nu muncim”. În această atmosferă de profund entuziasm colectiv și

de fierbere în suc propriu a căzut, ca un foc de armă în Piața Universității, vestea că, la doi pași de gura minei, la cabana cu nume cu accent străin, greu de pronunțat pentru oamenii simpli, anumite persoane cu pretenții și cu funcții de răspundere în „zonă”, petreceau de minune. Ei, și? N-are omul dreptul să bea un pahar și s-asculte-un lăutar, mai ales dacă e „de-al nostru”? Da, dar vedeți dumnea-voastră, în noaptea aceea încă nu căzuse zăpada și oamenii noștri n-au putut să judece la rece situația. Fiecare a pus mina pe ce-a nimerit și, desfășurați în trăgători, au pornit spre locul incriminat. Nimeni n-a strigat „Iluliganii ne beau banii” — în luptă, surpriza este cheia succesului — ordinele s-au distribuit șoptit, prin curieri Ii-Fi și totuși s-a dovedit încă o dată că și pereții au urechi. Nu știm dacă acești pereți fermecați se aflau la dispeccerat. Martori oculari au confirmat însă că, înainte de sosirea la fața locului a primei echipe de șoc, dealul din vecinătatea cabanei a fost luat cu asalt de cetățeni fără lămpașe dar cu cravate la gît care, ba în patru labe, ba în mai puține, fugeau înghițind pămîntul, încercînd să-și scape pielea, de furia năvălitorilor...

După cum a mai fost anunțat, echipa televiziunii n-a putut filma din cauza ceții dar surse demne de încredere au precizat că pe ultimul loc a căzut directorul, care, deși n-a fost prins în flagrant delicat, n-a avut nimic de spus. Gurile rele susțin că n-a fost decît repetiția generală pentru Revelion '91 și un antrenament de rutină pentru tradiționalul maraton de la Rio...

Ștefan CIMPOI

— Tot ce zboară se mîncă. Timpul nu se satură niciodată.
— Mai minte și oglinda Depinde de calitate.
— Colivia e mai vizibilă din interior.
— Pentru evitarea violenței sînt preferabile convorbirile telefonice.
— Crescătorii de păsări Phoenix: o soluție pentru rezolvarea crizei alimentare?

NOTAȚII

— Intră și animale în istorie. Datorită obrazului gros.
— Virful piramidei poate indica și o direcție.
— Inflație: fiecare bob de grîu cu lei lui.
— Puricii nu se războiesc. Se pare că încă stăm bine cu ciinii.
— Există și fericire de lux: satisfacerea capriciilor.

— Vîntul care bate prin buzele optimistului e oricînd pasibil de a fi transformat în energie coliană.
— Urzica e modestă. Abia după ce ai avut de-a face cu ea îți captează atenția.
— Frumusețea femeii: o armă cărcia îi cad victime toți cei care încearcă să-i fure secretul de fabricație.

Eugen CUCU

— Rămîne cum am stabilit, ne apropiem tiptil de locuința tiranului și răcnim amîndol deodată: „Jos contabilul șef !!!”.

Desen de Vali LOCOTA

ZODIAC

25 ianuarie 1906 — 12 februarie 1907; 11 februarie 1918 — 31 ianuarie 1919; 30 ianuarie 1930 — 16 februarie 1931; 15 februarie 1942 — 4 februarie 1943; 3 februarie 1954 — 23 ianuarie 1955; 21 ianuarie 1966 — 8 februarie 1967; 7 februarie 1978 — 27 ianuarie 1979; 27 ianuarie 1990 — 14 februarie 1991.

CALUL

Multilateral, sensibil, plin de gust, iubește teatrul, cinematograful, reuniunile sportive, respectiv, tot ce este legat de oameni și de relațiile cu aceștia. Puternic, rapid, independent, Calul galoapează uneori fără să știe încotro, pentru că e liber, nu cunoaște repaosul și inactivitatea. Fie el armăsar sau cal de tracțiune nu-i place să ceară ajutor și nici să ajungă la compromis.

Știe să facă complimente, este voios, practic, vesel și ține cu plăcere discursuri. De multe ori are succese în politică, știind să conducă masele și să le influențeze. Are spirit ascuțit și știe dinainte ce dorește oamenii să asculte, știe să-și completeze continuu studiile și cunoștințele ca să fie cît mai sigur pe el. Deși are mult singe rece își pierde ușor răbdarea. Remontîndu-se din mers, totdeauna ocupat și foarte exigent, întreaga sa viață va trebui să muncească, să facă eforturi pentru a ajunge la un adevărat confort, la reușită. Foarte harnic, egoist și puțin avar, știe să-și gospodărească banii și veniturile. De multe ori renunță de la bun început cînd un lucru i se pare că nu este rentabil și reia totul de la capăt cu și mai multă îndrjire și încăpăținare.

În dragoste sacrifică totul pentru iubirea adevărată, uitînd de toți și de toate (familie, vocație, carieră) de parcă ar fi bolnav sau vrăjit. Din această cauză cu toate calitățile sale pierde în viață foarte mult.

Celebrități: Cicero, Carol cel Mare, Rembrandt, Dante Alighieri

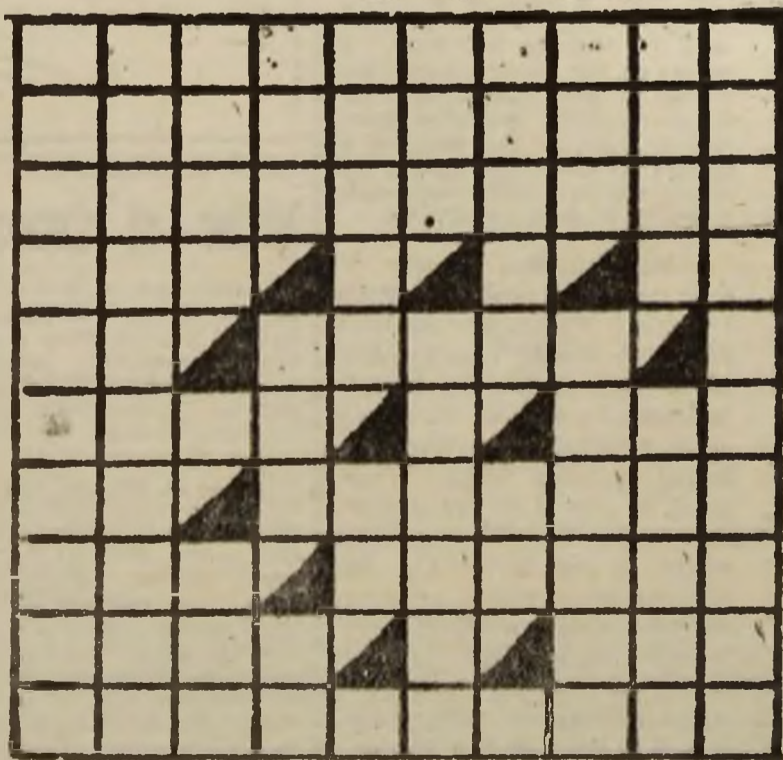
CALUL în anul SAU

În luptă iată-vă anul și o mare doză de emoție vă va permite să înaintați în galop triplu. Este momentul propice pentru a vă schimba felul de a trăi pentru a călători și a vă muta. Este de asemenea perioada bună pentru a prinde încredere în dumnea-voastră (este principala dumnea-voastră problemă), pentru a reuși să înaintați repede și să faceți față evenimentelor. Dar trebuie să știți de asemenea să vă odihniți; să vă destindeți și să fiți convins că lucrul acesta este necesar.

Profitați de acest an al Calului pentru a vă găsi noi feluri de atins, pentru a concepe a o situație.

REBUS REBUS

COMERCIALE

ORIZONTAL: 1) Clientul nostru, stăpînul nostru. 2) Chiar lîngă noi — Păr fals, pe patru picioare și o tablă. 3) Alba-Neagra, prin Delta Dunării — Ori, sau întreprindere Comercială de Stat! 4) Repartiție de mărfuri cînd n-ai cu ce le aduce — Do, vechi. 5) Gramatica noastră cunoaște trei (sing.) — Utilă, cînd se vinde pe sub mină. 6) Uraaa, în atac, au venit produse din import! — Avion — pronume personal. 7) Metal ce dă garanția monedei (dim.) — Se vinde și la aprozar. 8) Coca, pentru a deveni pîne. 9) Ațîțător. 10) Și lucrătorul comercial are una.

VERTICAL: 1) Scris frumos, să se vadă prețul. 2) Moșie străbună (pl.) — Să extragem, din ea, numărul cîștigător. 3) În lumea interlopă se plimbă bișnițării (inf.) — Asociația Sindicatelor Libere (siglă). 4) La război, ca la război — A percepe. 5) Innăscută — Institutul de Istorie și Filozofie. 6) Aluminiu — Kilometrice. 7) Noroi — Bun băiat! — Baghetă la masa verde. 8) Copacul lui Eminescu — Opacă. 9) Trage cu urechea. 10) Reparație fidelă a ceea ce a fost odată.

Horatiu ALEXANDRESCU

Dezlegarea carucului surpriză „Pe dos”, apărut în numărul trecut. Orizontal: Anticariat — Cain — Retur — Atacați — Te — Pureci — Top — Așap — Flori — Ra — Abia — Id — Alai — Criță — Ironii — At — Istria — Ari — Atei — Lesie.